

pedig ez Japánban nincs meg. Erre a legszebb bizonyítékot a japán katonák mind sűrűbben történő lázadásai nyújtják.

Míg Európában a mai rendszer képviselői mindenütt a fasizmus ügyét szeretnék előmozdítani, elnyomva a népakaratot, addig Távolkeleten lassan, de egyre biztosabb léptekkel közelednek a népek végleges és maradéktalan szabadsága felé.

Szubotica, 1939. április 24.

Szántó Árpád

Figyelő

Japán katonai ereje

A kínai kormány félhivatalos lapja, a „Central Daily News“ (Szentráli déli nyusz) legutóbbi száma érdekes adatokat közöl a japán hadseregről. A lap szerint Japán eddigi vesztesége több mint 700 ezer ember, míg az egész japán-orsz háborúban Japán összesen 200 ezer embert veszített.

A japán hadvezetőség összesen 46 hadosztályt mozgósított. Ebből hat hadosztály Mandzsúriában van, kettő Koreában, hat Japánban és harminckettő a kínai határokon: Délkínában három. Északkínában tizennégy, a Jangce mentén tizenkettő, és Belső Mongóliában három. A legutóbbi hírek szerint újabb 40 ezer katonát küldtek a mandzsúriai határra és két hadosztályt Szahalin szigetre. Eszerint Japánban és Kóreában mindössze négy hadosztály maradt a „rend fönntartására“.

A partizánok elleni harcok nem hoznak eredményt, mert a japán haderő irtatlan hcsszúságú fronton oszlik szét és csak a hadszatilag fontos pontokat tarthatja megszállva.

A huszonegy hónapos háború alatt Japán sem a háborút befejezni, sem a kínai erőket megsemmisíteni nem tudta. „Kell-e hát csodálkoznunk — írja az ujság — a japán kormány félelmén, hogy a katonai nehézségek csúfos vereséggé válnak“.

Japán negyven éven át fegyverkezett és készült az Oroszország elleni háborúra és most katonai ereje minden tényleges siker nélkül elvész Kínában. A háborút Japán erkölcsileg már elvesztette, a katonai összeomlás csak idő kérdése.

Sánta Péter

Amit meg kell tenni

A Zágrebban megjelenő „Naše Novine“ írja:

A legutóbbi kormányváltozásnak a január hatodikai módszerek föl-számolása első lépésének kellene lennie. Ez szükségessé vált, mert a megváltozott légkörben megte-remtődtek az államélet alapvető kérdéseinek, a horvát kérdésnek, és a nemzetek és nemzetiségek egyenjogúsága kérdésének megol-dásához nélkülözhetetlen előfelté-

telek. Az új kormány feladatának abban kellene állnia, hogy gyökeresen eltarakítsa és orvosolja mindazt a sok igazságtalanságot, amit a parancsuralmi kormányok Zsivkovics Pérától Sztjojadinovicstig elkövettek. Csak így tudná az új kormány megbízatását, mely a meggyőzés előfeltételeinek megte-remtésében áll sikeresen elvégezni.

A kérdésről már írtunk és még lesz alkalmunk vele foglalkozni. Most csak egy dologra szeretnék

kitérni. Ez a politikai elitéltek amnesztíája. (közkegyelemben való részcsíttése).

Az új kormányelnök kijelentette, hogy egyik célja az ország közéletének demokratizálása. Hisszük, hogy az ország népei ebben a kérdésben az ígéretek beváltása elő nem gördítenek akadályt. Azonban hangsúlyozzuk, hogy elődázásnak, halogatásnak nincsen helye. A demokratizálásnak a politikai-sajtó-, egyesületi- és gyülekezési szabadságnak egyik legfontosabb kérdését a politikai elitéltekkel való bánásmód és azok amnesztíálása képezi.

Jugoszláviában a politikai elitéltek számára mindmáig nem volt igazi, általános közkegyelem. A részleges és föltételes szabadonbocsátás az igazságtalanságoknak századrészét sem orvosolták. Egy általános, az összes politikai elitéltekre, akik a mult parancsuralmi kormányzatának áldozatai, kiterjedő közkegyelmet vár az ország népe az új kormánytól. És ez megmutatná mindenkinek, hogy az ígéreteket tényleg tottek is köve-tik.

N.

Március 8 — Zágrebban

E napon a nők az egész világon gyűléseken, összejöveteleken, előadásokon tüntettek társadalmi és nemi elnyomatásuk ellen. Itt a Munkás otthonban volt a gyűlés, amelyen nagy számban jelentek meg háziasszonyok, munkásnők tisztviselőnők és parasztasszonyok. Keverten kalaposok és kendősők.

A Sbotić (bank, biztosító, kereskedelmi, ipari tisztviselő) szövete-keze) női alosztálya nevében Balogh Anna beszélt. — Előadásában röviden vázolta a társadalmi fejlődés különböző korszakait.

A nők elnyomatása az anyagi jog megszüntetésétől kezdve máig minden rendszerben megvolt. Ma a modern nőmozgalom nagy eredményeket harcolt már ki. Törökországban pl. ahol a nők elnyomatása a legnagyobb volt, a helyzet a nők javára megváltozott s előttük minden pálya nyitva áll.

Azonban a nők a jövőben a társadalmi és politikai egyenlőségért kívül még az anyagi egyenlőségért is küzdenek.

Ma a világ egy hatodán a nőknek megvan a tökéletes szabadságuk, az anyagi lehetőség is rendelkezésükre áll; képességeit mindenki a legmagasabb fokig kifejlesztheti. Itt a nők mindenhol szabadon működhetnek, munkájukat a férfiével egyenlően fizetik. A házasságot nem anyagi, hanem érzelmi alapon építi, s férjének nem tulajdona, hanem a családban vele egyenrangú szerepet tölt be. —

Kovacscec Mara munkásnő a nők mindennapi küzdelméről beszélt. — Itt az egyik gyárban (Hermann Pollak i Sinovi) egy munkásnő heti 150.— dinár fizetéséből tartja el munkanélküli férjét és hét gyermekét (a nyolcadik útban van). Hogy a házbért könnyebben fizesse egyszobás lakásába három tagú családot vett albérletbe. Összesen 13-an vannak egy szobában. —

„A szakszervezeteken keresztül kell küzdenünk a férfiakkal együtt helyzetünk megjavítása érdekében, mert az „Egyenlő munkáért egyenlő bért“ elv megvalósítása csakis szervezett küzdelem eredménye lehet.“ —

Az előadáson megjelent ezerkét-száz nő. Az előadókat többször tomboló tapssal szakították félbe. —

Pataky Mária

Francia érdekek Spanyolországban

Franco elismerésével kapcsolatban az utóbbi időben a francia sajtó sokat foglalkozik Spanyolországgal. Különösen a francia-spanyo gazdasági viszonyokkal.

Az „Información“ c. francia lapcikkét közöl a francia tőke spanyolországi érdekeltségeiről. A spanyol-francia kereskedelem öre-zhetően megcsappant:

Franciaország		
kivitele	behozatala	
Spanyolországba	Spanyolországból	
(millió frankokban)		
1926	1.825	1.050
1935	300	339

A francia tőke zöme néhány na-